

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Bérczes Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Bérczes László ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek a Dr. Nemes Tamás Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Nemes Tamás ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. október 22. napján kelt, 1.P.23.525/2009/15. számú ítélete ellen az alperes 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és a felperes javára megítélt perköltség összegét 253 000 (Kétszázötvenháromezer) forintra mérsékeli.

A másodfokú költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet túlnyomó részben alaposnak találva megállapította, hogy az alperes a meghatározott ábrával kialakított és „WONDWERFULLIFE” megjelöléssel ellátott étrend kiegészítő tabletták eladásra felkínálásával, továbbá a meghatározott ábrával kialakított és „DESIRABLE LIFE” megjelöléssel ellátott étrend kiegészítő tabletták eladásra felkínálásával, illetve a kétkapszulás „DESIRABLE LIFE” termék forgalmazásával, bitorolta a felperes ... lajstromszámú védjegyét, ezért az alperest eltiltotta a jogsértő magatartástól. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 342 500 forint perköltséget.

Az alperes terjesztett elő fellebbezést az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésével szemben, annak megváltoztatását kérve.

Hivatkozott arra, hogy a keresetnek nem adott maradéktalanul helyt az elsőfokú bíróság, hiszen csak egy jogsértést állapított meg, továbbá az elégtétel adást sem a kértek szerint rendelte el, egyebekben pedig a kereseti kérelmet elutasította, így a

felperes csak részlegesen tekinthető pernyertesnek. Ennek okán a Pp. 81. § (1) bekezdése alkalmazásának van helye, ezért kérte, hogy a másodfokú bíróság a perköltség összegét a tényleges pernyertesség-pervesztesség arányában határozza meg. Megjegyezte, hogy álláspontja szerint indokolt lenne, ha mindkét fél a saját perköltségét maga viselné az ügyben.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A peres felek nem kérték tárgyalás tartását, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés nem támadta a döntés jogsértést részben megállapító, attól eltoltó, elégtételadásra kötelező, illetve a meghaladó keresetet elutasító rendelkezéseit, ezért ebben a részében az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett.

Az alperes perköltség körében előterjesztett fellebbezése részben alapos.

A Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztés felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján részleges pernyertesség esetében a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembevételével határoz. Ha a pernyertesség és pervesztesség aránya, valamint az előlegezett költségek összege között nincs számottevő különbség, a bíróság akként rendelkezik, hogy mindegyik fél maga viseli a saját költségét.

A másodfokú bíróság egyetértett a fellebbezéssel abban, hogy a felperes nem tekinthető teljes mértékben pernyertesnek, ezért az elsőfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha a perköltség felől nem a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése, hanem a részleges pernyertességre vonatkozó Pp. 81. § (1) bekezdése alkalmazásával dönt.

Az alperes érvelését az összecszerűség tekintetében azonban csak részben osztotta a fellebbviteli bíróság, mert arra alaptalanul hivatkozott, hogy csupán egy jogsértés megállapítása történt. Az elsőfokú bíróság ugyanis három használati magatartás jogellenességét állapította meg, két esetben eladásra felkínálást és egy termék tekintetében jogsértő forgalmazást is kimondott. Bár nem állapított meg a forgalmazás tekintetében folyamatos jogsértést, annak az volt az indoka, hogy az ellenkező bizonyításának a hiányában elfogadta azt az alperesi előadást, miszerint az ideiglenes intézkedés elrendelését követően beszüntette a forgalmazást, ebben a részben tehát az alperes a perre okot adott. Nem látta továbbá bizonyítottnak a raktáron tartást és korlátozott körben állapította meg a forgalmazást, valamint a kértnél szűkebb terjedelemben rendelte el az elégtételadást, mellőzte a lefoglalást, megsemmisítést és a kereskedelmi forgalomból való visszahívást, mindez azonban a megállapított jogsértő magatartásokhoz és az alkalmazott jogkövetkezményekhez

képest kisebb mértékű eltérést jelent a keresettől. Mindezek alapján a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes 80 %-ban, az alperes pedig 20 %-ban tekinthető pernyertesnek, ezért a felperes javára megítélt teljes perköltségnek nem volt alapja.

További indoka a perköltség mérséklésének, hogy az iratokhoz 8/F/1. szám alatt csatolt megbízási szerződés 3. pontja értelmében a felperes képviselőjében eljáró ügyvéd munkadíja az elsőfokú eljárásban 250 000 forint + áfa összegben került meghatározásra, ami tartalmazta a kereseti illetéket, azaz 21 000 forintot is. Ennek alapján a jogi képviselő munkadíja általános forgalmi adóval terhelt (250 000 - 21 000 + 25 %) összesen 286 250 forintban kerülhetett megállapításra. Így figyelemmel az ekként megállapítható ügyvédi munkadíjra, a kereseti illetékre, a védjegy lajstromkivonatának kiváltásával felmerült 3 600 forint, a közjegyzői eljárással felmerült 5 400 forint kiadásra is, a felperest teljes pernyertessége esetén a megállapított 342 500 forinttal szemben mindössze 316 250 forint perköltség illette volna meg. Tekintettel a 20 %-os pervesztésére, ennek csupán 80 %-a jár, ami számszerűen 253 000 forintnak felel meg. Ezért a másodfokú bíróság ennek megfelelően mérsékelte az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a döntés nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett, perköltségre vonatkozó részében pedig az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával részben megváltoztatta.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, ugyanakkor a fellebbezés csak részben vezetett eredményre, ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a másodfokú perköltséget a felek maguk viselik.

Budapest, 2011. március 3.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző